

MUZEUL SATULUI RĂDINEȘTI

Prof. Marin Arcuș

Între instituțiile social-culturale care formează zestrea edilitară modernă a localității Rădinești, pe malul drept al pâraului Rugu, se află clădirea care adăpostește Muzeul Satului Rădinești.

Din inițiativa conducerii școlii generale, cu sprijinul elevilor, al cadrelor didactice și bătrânilor, în anul 1973 s-a înființat Muzeul Satului Rădinești.

Încă de la intrare, unele elemente de premoniție: **Intrând în muzeu, fiți atenți,... vă vorbesc strămoșii!** Pentru ca în hol, artistul planetar, Marin Sorescu, laureat al Premiului Herder,

membru al Academiei Române, să ne atragă atenția superb: **Vizitatori/ Nu deranjați sărăcia și tristețea/ Aflați în muzeu**, iar pe peretele din față, poetul - filozof din Lancrăn cu geniala sa certitudine că: **Eu cred că veșnicia s-a născut la sat.**

De aici intrăm în încăperea care adăpostește Secția istorică în care putem vedea/cerceta arhiva organizată pe dosare și fonduri. Moșia Rădinești (1489 - 1951), Primăria Rădinești (1857 - 1957), Școala Rădinești, Instituțiile de cult, Foi de zestre, Documente militare, Rădinești în documente cartografice (1723 - 1985). În continuare, cărți bisericești și cărți școlare vechi, tăblița cu condeiu, un registru de inspecții didactice (1883 - 1950), o ploscă din ceramică pe care este imprimat 1918 - UNIREA - 1928.

Secția etnografică cuprinde obiecte și unelte vechi din gospodăria oamenilor și altele. Un topor din neolitic găsit la Dănciulești și donat muzeului de către profesorul Dumitru Seclăman, cosoare de tăiat via folosite de strămoșii noștri daci, unelte de spart șindrila, un vârf de lance, o secure tip 1907, obiecte și arme din trecutele războaie, Râșnița "moara săracului", gramofone de epocă ș.c.l.

În Secția de Științe naturale, elevii și cadrele didactice au depus oase și măsele de animale preistorice (prof. Marin Popescu) găsite în localitate și în zonă, unele resturi de la Cetatea traco-getică Măru-Logrești construită în nord-vestul satului Obârșia pe culmea Dealului Muierii în secolele XIII-XI î.e.n.

Tot aici putem cerceta o colecție de roci și minerale donată de Dr. doc. Cornelius Radu, cercetător științific la Centrul de Fizică a Pământului și Seismologie Măgurele, explicată de Conf. univ. dr. Marin Seclăman, Universitatea București, fii ai satului.

Pășind în interiorul de cameră țărănească ne întâmpină parcă mai mult ca oriunde sărăcia curată, liniștea și tristețea adâncă a celor care au mâncat la masa rotundă cu scaune joase - una din nenumăratele mese ale tăcerii simbolice unic stilizată de magul de la Hobița care a așezat-o pe malul Jiului de Sus.

Pe masa liniștii neliniștite din Muzeul Rădineștilor un blid cu linguri de lemn lucrate de un valoros meșter local - Culină - solnițe, măsuri pentru Țuică și vin, două Țoiuri de rachiu pe care este imprimată stema României din perioada interbelică căreia îi corespunde pe partea opusă sintagma “România Mare”.

Să ne așezăm acum pe patul Țărănesc pe picioare de lemn și blane pe care este așezată o pătură piuită la pivele de la Polovragi și să privim lada de zestre, singura mobilă a miresei de altădată, încărcată cu Țoale, costume pentru bărbați și femei, pictată naiv cu semne florale și geometrice în stilul popular specific zonelor din partea de nord a Olteniei.

Colecția de icoane de lemn, donate de elevi și săteni completează atmosfera acestui mediu simplu și atât de familiar în care vizitatorul întreține un dialog sui-generis nu atât cu ghidul, de care aproape că nu-i nevoie, ci mai ales cu bunii și străbunii noștri “prezenți” în muzeu.

Muzeul Satului Rădinești este un autentic mijloc de educație patriotică. Nu puține ore cu preșcolari, ore de dirigiență, limba română, istorie, științe naturale...se desfășoară aici în alt mod decât în sala de clasă a școlii de peste drum.

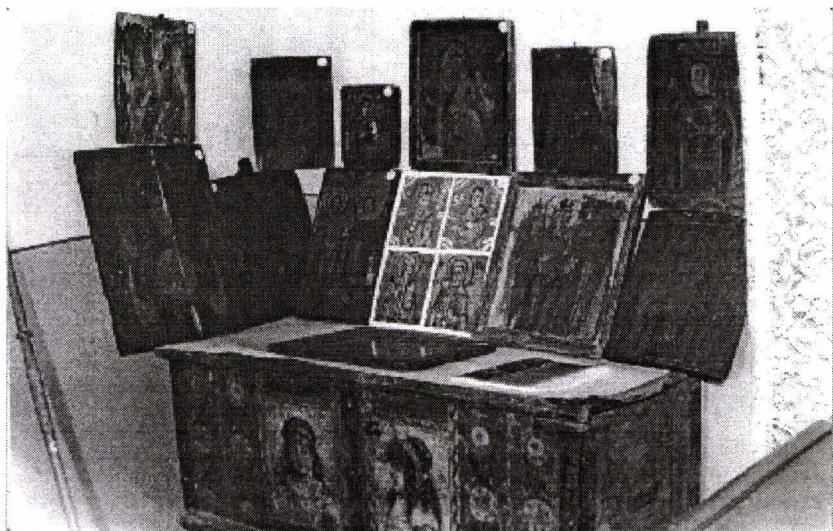
Cu ocazia cercurilor pedagogice, a reuniunilor anuale ale societății culturale și cu alte prilejuri intelectuali de valoare, oameni simpli, trec și vizitează modestul lăcaș de cultură.

La ieșire, ne așezăm în fața Cărții de onoare pentru a consemna impresiile, comuniunea de gânduri și simțire cu înaintașii.

Nu putem ieși fără a observa o planșă cu principalele momente referitoare la geneza și evoluția satelor de la izvoarele pârâului Plosca extrase din Monografia Rădineștilor așezată vis-a-vis de Cupa jubiliară "Rădinești - 500" pe care s-a încrustat cu majuscule: **ÎN AMINTIREA PRIMEI ÎNTÂLNIRI CU FII SATELOR BIBULEȘTI, OBÂRȘIA ȘI RĂDINEȘTI**, iar pe partea opusă un catren dintr-un poem dedicat evenimentului din iulie 1989 al poetului gorjean Spiridon Popescu:

*Rădinești, plai de baladă
Plai de dragoste și dor.
Fiii tăi întorc spre tine
Veșnic inimile lor...*

Muzeul, "templu în care timpul pare suspendat", invită, o dată mai mult, la meditație vizitatorul care-și poartă pașii pe alee, spre șosea.

Lada de zestre a domnișoarei Ana Bărbulescu căsătorită Arcuș. 1927. Icoane diferite.